

Geachte ouder(s) en/of verzorg(st)er(s):

Helaas hebben sommige kinderen de neiging om anderen te pesten. Het lijkt erop dat ze plezier hebben in het lijden van anderen. Het is voor ons duidelijk dat anderen pesten niet normaal is. Vreugde scheppen uit het verdriet van anderen is niet normaal.

Dat betekent dat er vaak ook wel wat meer aan de hand is met kinderen die anderen pesten. Die kinderen hebben vaak hulp nodig.

Op onze school onderscheiden we m.b.t. het pesten vijf groepen:

- de gepesten (de slachtoffers)
- de pestkoppen (de pesters)
- de meelopers (doen ook mee, maar beginnen niet)
- de omstanders (kijken en doen niets)
- de schatjes (zeggen dat het niet mag, gaan naar de leerkracht).

In de begeleiding proberen we alle groepen bij het probleem te betrekken. Pesten verpest het leven van kinderen en dat is de reden dat we het als zeer ernstig beschouwen.

Nu even wat meer over de pestkoppen. Pestkoppen worden soms zelf ook weer door ouderen gepest; thuis of in de buurt. Soms hebben ze het thuis niet zo gemakkelijk en ontvangen ze weinig liefde. Ze zien ook anti-sociaal gedrag thuis en beschouwen dat als normaal. Sommige pestkoppen krijgen door het pesten macht en status. Sommige pestkoppen uit goede gezinnen, maar gaat het om een karakterstoornis in de vorm van gewetenloosheid.

*We nemen
het pesten
serieus*

Onze school is een onderwijsinstelling en geen therapeutisch instituut. Wat kunnen we dan doen tegen de pester?

We gaan eerst praten met de ouders van de pestkop met de pester erbij en proberen duidelijk te maken dat we het helemaal niet tolereren of gedogen en er ook geen begrip voor opbrengen. We proberen uit te leggen dat we het helemaal niet willen hebben en de andere kinderen in zullen schakelen om het gedrag van het kind af te keuren en het te melden bij ons.

We maken ook een vervolgspraak met de ouders voor over een week om de vinger aan de pols te houden.

Als er persoonlijkheidsproblemen ten grondslag liggen aan het pesten, adviseren we ouders externe hulp in te schakelen.

Als dat allemaal weinig effect heeft, zit er niets anders op dan tot schorsing of verwijdering over te gaan, omdat we dan kiezen voor de veiligheid van de andere kinderen.

